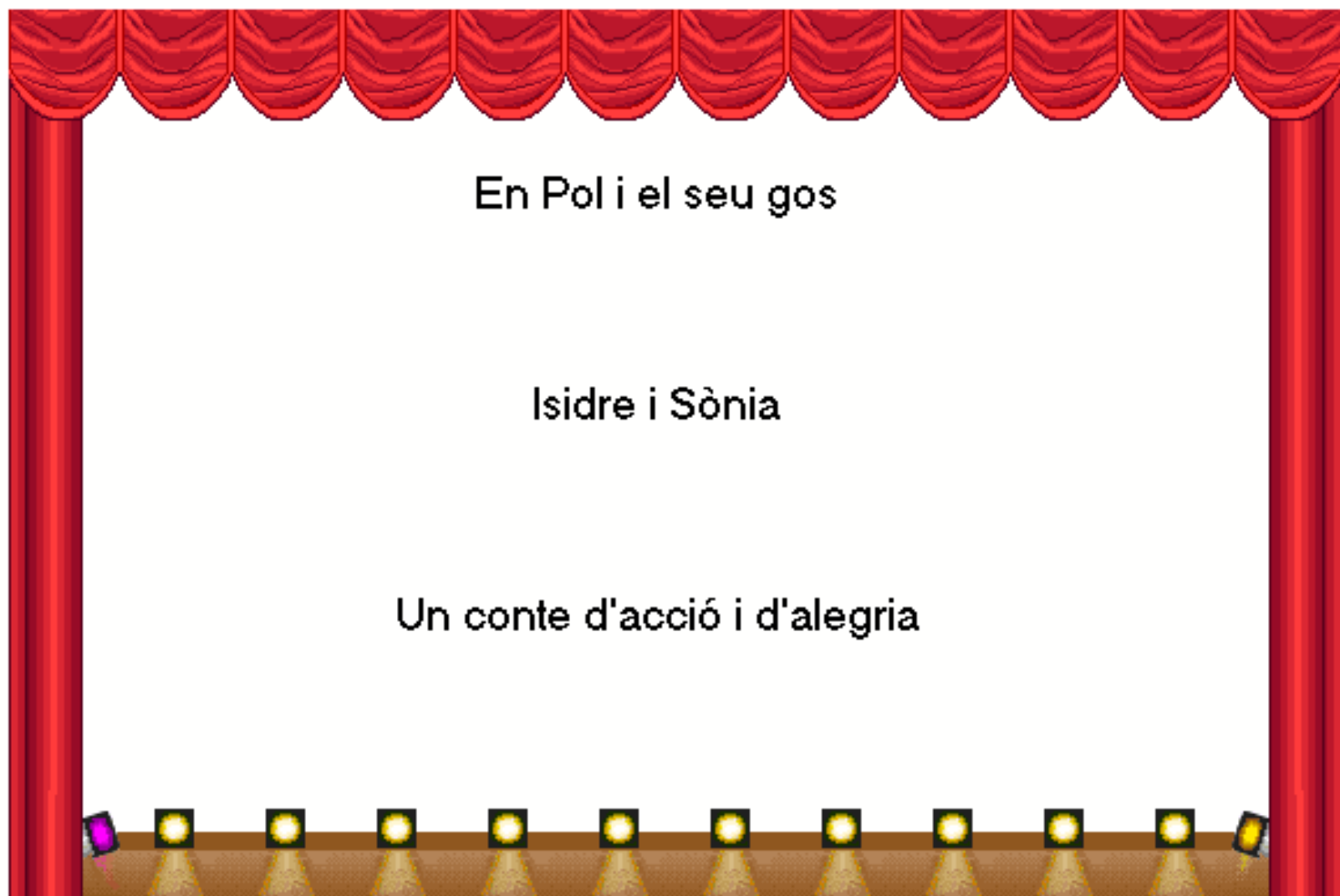

En Pol i el seu gos

Isidre i Sònia

Un conte d'acció i d'alegria

Hi havia un nen que es deia Pol. Un dia, mentre jugava al jardí de casa seva va veure que un gos passava prop de casa seva, i no tenia amo. Li va preguntar a la seva mare si se'l podia quedar i la seva mare li va dir que si.

El nen va seure a un banc i al seu costat s'hi va posar un senyor, llavors el nen li preguntar:
- De què treballes?
Però el senyor no va contestar, i el nen li va tornar a preguntar el mateix.

Finalment el senyor li va contestar:

-Escolta nen t'ho diré, però no li diguis a ningú. Jo treballo d'espia.
Llavors el nen es va quedar bocabadat perquè es pensava que
l'estava espiant a ell i a més no s'ho podia arribar a creure.

I el nen li pregunta:

-Com et dius?

I l'espia va contestar:

-Em coneixen com Z 1 2 6, i tu?

I el nen va contestar:

-Em dic Pol.

Després el nen va anar a casa seva a dir-li a la seva mare que anava a veure una obra de teatre i que tornava al cap d'una hora. La seva mare li va dir que hi podia anar al teatre però també li va dir que quan acabès, tenia que anar a passejar el gos.

Quan el nen va arribar al teatre va veure que els personatges estaven assajant i va pensar que els personatges eran fantàstics. Llavors va seure's a una butaca del davant per veure millor l'obra. Li va fer molta gràcia l'indi i el nen que volava , perquè a ell li agradaria volar.

Quan el nen va arribar a casa va dormir una estona perquè estava molt cansat.

Resulta que l'espia era el seu tiet que venia de vacances a veure'l però quan el nen el va veure no el va reconèixer.

Conte contat, espia trobat!

